

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315010511
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4315010511.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti odsúdenému Z. S., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného Z. S. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 19.10.2015, sp. zn. 2Nt/38/2015, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30.11.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. S. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného Z. S. (ďalej len „odsúdený“), na povolenie obnovy konania, vo veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 2T 82/2013 z dôvodu, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z oboznámeného pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 82/2013 vyplýva, že odsúdený Z. S. bol odsúdený citovaným rozsudkom právoplatným dňa 18.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra z 18.03.2014 sp. zn. 2To/16/2014 a to pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 10 rokov, trest mu bol uložený aj s použitím asperačnej zásady a to podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona a to aj s použitím Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 428/2012 a trest sa mu ukladal v sadzbe 10 rokov až 17 rokov a 9 mesiacov, čo bolo konštatované v citovanom uznesení krajského súdu. Odsúdený neuviedol v tomto konaní žiadnu novú skutočnosť, alebo nový dôkaz, ktorý by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o veci, navyše trest mu bol ukladaný síce za použitia asperačnej zásady, avšak v znení a pri aplikácii citovaného Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil poukázaním na rozsudok súdu I. stupňa, na Nález Ústavného súdu SR na Stanovisko trestnoprávneho kolégia NSSR Tpj 11/2013, poukázal na to, že v uznesení súd I. stupňa nevedol, že I. stupňový rozsudok je protiústavný a poukazuje na to, že pôvodný trest 10 rokov je na spodnej hranici trestnej sadzby, avšak je uložený nad jednu polovicu takto uloženej trestnej sadzby.

Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a povoliť obnovu konania.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že okresným súdom, po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, a to oboznámením spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/82/2013 ako i výsluchom odsúdeného neboli preukázané nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie návrhu na obnovu konania v danej veci. Okresný súd preto rozhodol správne o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pretože obnova konania sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Účel obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného konania ani spochybňovanie spôsobu, akým dôkazy hodnotili súdy v pôvodnom konaní. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní, nemožno opakovať. Za nové v zmysle vyššie citovaných ustanovení a úvah súdu I. stupňa je potrebné považovať také skutočnosti, ktoré neboli pred rozhodnutím súdu predmetom zisťovania alebo dokazovania, novým dôkazom je predovšetkým dôkazný prostriedok, ktorý sa v čase rozhodovania súdu v spise nenachádzal. Naproti tomu za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisového materiálu a to aj vtedy, keď sa s nimi vo svojom rozhodnutí súd nevysporiadal, resp. ich vykonanie na hlavnom pojednávaní odmietol.

Sú správne úvahy súdu I. stupňa, že odsúdeným uvádzané skutočnosti, ktoré prezentuje ako nové, takými novými skutočnosťami ani dôkazmi nie sú. Prvostupňový súd sa v tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vysporiadal so skutočnosťami, ktoré mali podľa subjektívneho pocitu odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania. K úvahám súdu I. stupňa krajský súd dodáva, že súd I. stupňa v napadnutom uznesení dostatočne objasnil, z akého dôvodu nie sú splnené podmienky ustanovenia § 394 Trestného poriadku. Nie je možné, v prípade odsúdeného, ako dôvod na povolenie obnovy konania použiť ustanovenie § 41b ods. 1 zákona. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Je potrebné uviesť, že súd I. stupňa ukladal odsúdenému trest podľa ustanovenia § 172 odsek 2 Trestného zákona už po citovanom Náleze Ústavného súdu, t.j. po zrušení tej časti ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktorá prikazovala uložiť trest odňatia slobody nad jednu polovicu určenej trestnej sadzby odňatia slobody upravenej postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona. Súd I. stupňa preto správne ukladal trest odňatia slobody odsúdenému v sadzbe 10 rokov až 17 rokov a 9 mesiacov (čo v konečnom dôsledku vyjadril aj v odôvodnení rozsudku súdu I. stupňa), kde spodnou hranicou bol trest odňatia slobody 10 rokov. V prípade, ak by ukladal trest podľa pôvodného znenia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, t.j. do dňa vyhlásenia citovaného Nálezu Ústavného súdu SR, t.j. do dňa 28.11.2012, ukladal by mu trest odňatia slobody v sadzbe 13 rokov a 10 mesiacov až 17 rokov a 9 mesiacov. Navyše podľa úvahy odsúdeného v dôvodoch jeho sťažnosti (na strane 4 posledná veta sťažnosti) sa dožaduje uloženia trestu vo vyššej výmere, ako mu bol uložený súdom I. stupňa.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odsúdený v konaní o návrhu o povolenie obnovy konania nepredložil žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, spôsobilé samy o sebe alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi, odôvodniť predpoklad pre možnú zmenu právoplatného rozsudku a preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.